

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cezla, koroske ulice hltv. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se natise enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slatina ostane naša.

Slatinske občinske volitve so končane. Zmaga je bila sijajnejša, kakor se je pričakovalo. Nasprotniki so napejali skrajne sile, da bi zmagali. Delali so volilcem zlate obljube, ali jim grozili, da bi jih zbegali in spravili na svojo stran. Gospodje, ki so bolj navajeni na slatinske salone, kakor težavne pote, so se trudili v najskrajnejše hiše naše občine. Volilci so se jim pa rogali, češ, glejte volkove v ovčjih oblačilih. Drugi so rekali: »Bili bi pač tatje lastnega žepa, ako bi volili z vami.« Nekateri slatinski delavci so dobili strog ukaz voliti liberalce. Celo rogaški župan je z liberalci za našimi volilci trgjal podplate, a zdaj ž njimi deli blamažo. Posebno živahno je bilo njih agitovanje v noči od dne 8. do 9. jul., da si rešijo drugi razred, ki je merodajen za zmago. Kar po noči so se plazili okrog volilcev, a zjutraj pa, dne 9. jul., spehani zdihovali s sv. Petrom: »Celo noč smo lovili, pa nič ujeli.« Pa namignili smo mi — v imenu Gospodovem, pa smo ujeli toliko volilcev, da so se raztrgale liberalne mreže. Da bi le za vsikdar!

Dne 8. jul. je bila volitev tretjega razreda. Nič manje, kakor 160 volilcev je oddalo svoje glase slovenskim odbornikom. Pa še več bi jih bilo, da niso imeli volilci zavoljo prejšnjega slabega vremena sile z delom in zmage si svesti ostali doma. Slatinčani so dobili samo en glas. Kakih osem možiceljnov se je zbralo na Takalcah pod komando majorja g. Schuberth-a, ravnatelja slatinskega, g. Migliča in Ledinskega Jakata. Ko so pa zagledali mnogobrojne čete narodnih volilcev, upadla jim je korajža in na mesto na volišče, popihali so jo tiho na dom.

Drugi dan se je začela volitev ob treh popoldne. Že ob enih so bili naši volilci v polnem številu zbrani na volišču. V sosedni krčmi na Takalcah so se zbirali Slatinčani. Bilo jih je toliko, da če bi smel vsak po štirikrat voliti, bi bili vendar sijajno propadli. Hodijo gledat, štet, z glavami majat. In ko nas hoče le štirikrat več biti, kakor njih, storilo se jim je milo kakor otroku, ki sanja, da ima lepo rdeče jabelko, pa se zbudi in spozna, da ni nič. Bledih obrazov se vračajo na Takalce, kjer drug drugemu jecljajo: zgubljeni smo, zgubljeni, hajdi domu, morebiti bodemo čez tri leta srečnejši. Naši volilci so pa volili, kakor en mož, nobeden glas se ni razcepil in zgubil, po 41 glasov so dobili slovenski odborniki. Ob 6. zvečer se je vršila volitev za prvi razred. Slatinčani so zmagali — s pomočjo nekaterih slovenskih volilcev z 11 glasi proti petim.

Ko je g. Krt naznanil volilec končni izid cele volitve, pozdravili so volilci narodno zmago z gromovitim živio-klicem, pok možnarjev pa je raznesel njih veselje daleč tje po celi okolici. Že leta 1892. so zmagali na Slatini Slovenci. Toda sedanja zmaga je veliko

sijajnejša. L. 1892. so se še upali liberalci na volišče v vseh treh razredih. Propadli so sicer, a v drugem razredu so zaostali komaj za 12 glasov. Letos se pa v zadnjih dveh razredih niti upali niso na volišče. Število kmečkih volilcev, kateri so pred 4 leti liberalce vrlo podpirali, se jim je skrčilo tako, da jih lahko preštejejo na prste obeh rok. Slatinčani so dandanes popolnoma osameli, so kakor general brez vojakov. — Pred štirimi leti je bilo še treba našega kmeta vsodbujati, siliti na volišče, a letos so se kmetje že medsebojno vsodbujali in se z nepopisljivim veseljem in navdušenjem podali na volišče. Pred štirimi leti je bila narodna zmaga le mogoča s tem, da je slovenska stranka vzela nekatere omahljivce v svoj odbor, ki so nam pa vsa leta delali veliko preglavic in večkrat potegnili s Slatinčani. A letošnji odbor nima omahljivca: vseh 12 odbornikov bo stalo trdno, kakor skala zoper nakane in zahteve liberalnih mogotcev. Nekdanji omahljivci so zgubili med kmečkimi volilci vse zaupanje in nihče jim ni hotel dati več glasu. To so veseli pojavi letošnjih občinskih volitev, ki nam zagotavljajo zmago krepke katoliško-narodne stranke nad puhlo in zdelano liberalno stranko še v daljno prihodnost.

Samo ena žalostna prikazen je kalila ob dnevih volitve našo splošno radost. Zapazili smo namreč, da so nekateri možje s svojimi sivimi glavami pobrali kopita in pobegnili v liberalni tabor. Pa kaj neki čejo tam? Slatinska liberalna stranka je prišla na kant. Kak poštenjak se še bo dandanes bratil z liberalno stranko? Upamo, da spoznajo vendarle svojo zmoto in se vrnejo nazaj h katoliško-narodni stranki, ki edina uživa vse zaupanje in spoštovanje, postaja od dne do dne krepkejša in ima prihodnost.

Konečno pa izrekamo srčno zahvalo vsem narodnim volilec, ki niso poznali strahu pred Slatinčani, pa tudi ženskemu spolu, kateri je toliko navduševal volilee za našo stranko. Hvala tudi vrlému volilecu g. Simonu Prah, gostilničarju v Ratanski vasi. Posebna hvala in čast pa obema Ogrizkovima hišama pri Sv. Križu. S svojo odločno katoliško, narodno zavestjo in gostoljubno požrtovalnostjo sta omenjeni hiši mnogo pripomogli k tako sijajni zmagi. Volilci, ki imate svoje potrebe, podpirajte te narodni hiši, ki sta neomahljiv steber naše narodno-katoliške stranke in upanje njenega obstanka. Ne krepčajte s svojimi krajcarji svojih nasprotnikov, nobenemu liberalnemu nemskutarju krajcarja ne več! Živel narodni odbor!

Vse v božjo čast!

»Vse v večjo čast božjo!« Po tem reku so se ravnali svetniki in se še zdaj ravnajo mnogi pobožni ljudje

obojege spola. Kmetovalec mora po svojem stanu mnogo trpeti, posebno zdaj poleti, ko je toliko dela in pritiska huda vročina. Ako pa svoj trud in svoje trpljenje voljno prenaša in v božjo čast daruje, bode vsako delo lahko opravil in poleg tega še vesel ostal brez čemernosti in godrnjanja; po vrhu ima pa še večno plačilo pričakovati, kajti z Bogom storjeno in v božjo čast izročeno delo je toliko ko molitev. Nesrečneži so taki, ki pri delu kolnejo in se jezijo; kajti delo jim je potem silno težavno in zoperno in nič jim ne gre od rok; poleg tega pa se še pregrešijo in namesto večnega plačila imajo le božjo jezo in kazen pričakovati. V božjo čast izročeno delo ima tudi večji blagoslov, med tem ko s kletvijo, jezo in nevoljo storjeno delo dostikrat nobenega sadu ne prinese.

»Zastonj zidajo zidarji, če jim Bog ne pomaga«. To si naj zapomnijo tudi tisti, ki ob nedeljah in praznikih hlapčevska dela opravljajo, ker jim je več za dobiček in posvetno premoženje, ko za božjo čast. Taki ne bodo imeli božjega blagoslova, kakor je Bog že v starem veku Judom zagrozil. Tistim pa, ki nedelje in praznike posvečujejo, je obljubil svoj blagoslov, rodovitnost zemlje ter dež in solnce o pravem času, da bodo od lanskega jedli, — to pomeni, da bodo toliko pridelali, da ne bo treba novega pridelka načeti, ker bo še od lanskega zadosti ostanka.

Pa ne samo delo, tudi druga opravila moramo izročiti v božjo čast. Ali ješ ali piješ, ali počivaš ali hodiš, ali budiš ali spiš, vse stori Bogu na čast. Vsaki dan in pri vseh opravkih prosi Boga za srečo in blagoslov, nedelje in praznike pa vestno posvečuj z božjo službo in molitvijo ali pa z branjem krščanskih knjig, ne pa s pijančevanjem, — potem se ti ni treba bati pomanjkanja ali pa velike nesreče. V naših dneh pa se najdejo rokodelci, ki ob nedeljah delajo, o ponedeljkih pa pijejo, ponedeljek trikrat toliko pojé, ko je nedeljsko delo pridobilo. Taki so navadno največji siromaki; če se prav v gostilnici bahato obnašajo, doma v hiši je pa največja revščina.

Pa tudi pri volitvah moramo gledati na božjo čast, tam imamo najboljšo priložnost, pokazati se kot dobre in zveste kristjane. Poslanci delajo postave, in po postavah se mora svet ravnati in sukati. Ako pomagamo izvoliti krščanske poslance, naredili bodo take postave, da se bo Bogu čast skazovala; ako pa volimo brezverske poslance, bomo tudi mi deležni vseh grehov, ki se bodo iz tega rodili: katoliški veri in cerkvi se bo kljubovalo, duhovščina bo preganjana, ljudstvo pa se bo pohujšalo, od vere odvrnilo in v pregrešne strasti in razvade zapeljalo.

Tako se je godilo in se še godi po vseh državah in deželah, kjer so brezverci ali liberalci oblast v roke dobili. Če volimo krščanske može za poslance, se bo tudi revnim ljudem, kakor kmetom, rokodelcem in delavcem bolje godilo. Kajti poslanec, ki je v resnici kristjan po vesti in po srcu, ne samo po imenu, ne bo skrbel samo za gospodo, ki se jej itak dobro godi; usmilil se mu bo tudi revni mož, ki mora trdo delati, pa vendar slabo živi, ker malo zasluži, in še za ta pičli zaslužek ga sleparski ljudje goljufajo, kjer le morejo. Krščanski poslanec ne bo pripustil, da bi se revnim ljudem krivica godila; brezverski poslanci pa nimajo vesti, oni potegnejo rajši z bogatini, ker si od njih kako darilo ali kak dobiček obetajo; njim je več za trebušček, ko za nebesa, na katere itak ne verujejo.

V kratkem bomo imeli spet volitve, najprej za deželni zbor štajarski, potem pa za državni zbor. Slovenski kmetje in tržani, ki imate še kaj vere, spomnite se pri teh volitvah svoje krščanske dolžnosti in po-

tegnite se za božjo čast! Volite tiste može, katere vam bo priporočala katoliška slovenska stranka, ne pa tistih, katere vam bodo ponujali liberalni nemškutarji! Da, volite take može, kateri res marajo za popolno geslo »Vse za vero, dom, cesarja!«

Cerkvene zadeve.

Blagoslovljenje nove šole v Rušah.

V nedeljo, dne 28. junija popoldne je že donelo pokanje topičev po širnej Dravskeji dolini, naznanjajoč izvanredno slovesnost v Rušah. Na praznik sv. Petra in Pavla pa se pokažejo slavne Ruše v praznični opravi. Raz krasno novo šolsko poslopje, raz cerkveni stolp in druge hiše so ponosno vihrale cesarske, štajarske in slovenske zastave. Pred novim, z venci zalo okinčanim šolskim poslopjem je bil postavljen slavolok z napisom »Dobra šola, boljša bodočnost«.

Ob 10. uri se je začela slovesna božja služba, katere se je udeležila šolska mladina z učitelji, došli gosti in mnogo ljudstva. Sv. mašo so služili preč. g. kanonik dr. J. Križanič z asistenco čč. gg. dr. Medveda, korvikarja Cestnika iz Maribora ter č. g. J. Košarja, župnika v p. iz Selnice. Slavnosti govornik, dr. Križanič, so na leci kaj lepo in jedrnato govorili o važnosti in koristi krščansko narodne šole in odgoje mladine, častitajoč vrlim Rušanom, ki imajo sedaj poleg sloveče župnijske cerkve krasno novo šolsko poslopje. Pri sv. maši je vrlo popeval mešani zbor domačih pevcev.

Po božji službi je šel sprevod, na čelu požarna bramba in godba, šolska mladina z zastavo in učitelji, gospodje duhovniki, došli gosti in zbrano ljudstvo k novemu šolskemu poslopiju, kjer se je pričelo blagoslovljenje nove šole. Požarna bramba se postavi pred šolo v dvored. Gospodje duhovniki, šolska mladež, učitelji, c. kr. okr. šolski nadzornik g. H. Schreiner, stariši in došli gostje se podajo v šolsko poslopje in g. dr. Križanič z asistenco že zgoraj navedenih gg. duhovnikov izvršijo blagoslovljenje notranjih šolskih prostorov.

Po blagoslovljenju zapojó učenci radostno »Domovje moje, Avstrija«. Gosp. predsednik kraj. šol. sveta odda ključé nove šole g. c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku, kateri povzame besedo ter v lepem govoru izrazi svoje veselje in pohvalo požrtvovalnim Rušanom na novi krasni šoli ter govori o važnosti, koristi in potrebi ljudske šole in odgoje ter podaje izgledne nauke zastran šole starišem, učencem in učiteljem, povdarjajoč, naj vsi vzajemno in vestno izpolnjujejo svoje dolžnosti v prosep šole ter izroči šolske ključé g. voditelju in nadučitelju J. Lasbacherju. Ta se zahvali občanom na požrtvovalnosti o stavbi nove šole, opominja stariše, naj skrbno pošiljajo svoje otroke v šolo, učence naj pridno obiskujejo šolo ter se marljivo učijo in zagotavlja, da bodo učitelji z veseljem in vestno svoje dolžnosti v prosep šole izpolnjevali, zahvali se preč. g. dr. Križaniču in navzočim gosp. duhovnikom, ki so blagoslovili šolo, blagor. g. c. kr. okr. šol. nadzorniku in došlim gostom, ter zakliče presv. cesarju Francu Jožefu trikratni živio, čemur zbrani navdušeno pritrdé.

Učenci in navzoči zapojejo cesarsko pesem. Na to nastopi učenka in navdušeno deklamuje »Domovje moje, Avstrija«. Dalje pa govori učenec in se v krepki besedi zahvali v imenu učencev starišem in dobrotnikom za novo šolo, gosp. duhovnikom za blagoslovljenje in navzočnim gostom za udeležbo ter obljubi, da hočejo učenci v šolo pridno hoditi ter se marljivo učiti. K sklepu zapojejo učenci pesem »Kdor ima srce, zna za dom solze«.